

[Aage Fogh.]

arbejder eller Kronikør Markus Bjerre bliver indbudt til at deltage samtidig.

Jeg forstod ikke den højere Mening med Meddelelsen og ringede derfor til et af Bladene og spurgte, om Redaktionen havde nogen Mening, og det viste sig da ogsaa, hvad man kunde vente, at det havde den ikke; det var blot en almindelig Insinuation om, at en radikal Folketingsmand ikke kunde tale om et saadant Emne i København paa loyal og reel Maade. Det kan man udmærket, idet der begribeligvis ikke kan være Tvivl om, at Udviklingen og Prisstigningen i det sidste halve Aars Tid praktisk talt har været saadan, at de Mindstepriser, som Rigsdagen har fastsat for Landbrugsvarer, er overskredet. Derfor kan det paa mange af de Omraader ikke mere siges, at Rigsdagen paa kunstig Maade har bidraget til, at Byerne betaler for Landbruget. Jeg tror dog, at det trods disse Stigninger vil være rigtigt og rimeligt, at man fortsætter eller forlænger de nugældende Ordninger, og ogsaa, at man foretager de Ændringer, som Tidens Krav gør nødvendige.

Jeg vil benytte Lejligheden til at udtale et Ønske om, at Landbrugsorganisationerne selv i saa stor Udstrækning som overhovedet muligt vil kunne finde Grundlaget for de Ordninger, der bør gennemføres. Men skulde det vise sig umuligt for Landbrugsorganisationerne at komme til Overensstemmelse om Grundlaget for disse Ordninger — jeg tænker her navnlig paa den Ordning, der vel nok har den stærkeste Forbindelse med Landbrugets Økonomi: Fordelingen af Svinekort — og den endelige Ordning derfor skulde træffes her paa Christiansborg, vil jeg henstille til Landbrugsministeren, at vi faar Sagen saa tidligt til Behandling, at der bliver Tid til at foretage en virkelig grundig Gennemgang af det Materiale, der kan komme til at foreligge.

Det kan have sine Vanskeligheder at danne sig et sikkert Skøn over den Virkning, Fordelingen af Svinekortene har haft for Svineproduktionen for de forskellige Landbrug gennem Aarene, men af den Kilde, jeg ofte anvender: Beretningerne fra Landøkonomisk Driftsbureau, kan man faa nogen Oplysning om de Forskydninger, der er sket Brugenes Størrelse imellem. Undersøger man, hvorledes Svinebestanden har været i de forskellige Landbrug i 1931, før Reguleringen; og i 1935, efter at Reguleringen havde virket i ca. 4 Aar, kommer man til det Resultat, at Husmandsbrugene og de almindelige Gaardmandsbrug er gaaet ned i deres Besætningers Størrelse med 50

pCt., altsaa lige akkurat Halvdelen; de store Bøndergaarde, Proprietærgaarde, hvad man vil, paa 50—100 ha, har været ude for en Nedsættelse paa 42 pCt.; og de egentlige Herregaarde, altsaa de allerstørste, paa over 100 ha, 39 pCt. Det vil sige i al Korthed, at det Materiale, der her er Tale om, synes at tyde paa, at Svinereguleringens Resultat med Hensyn til Fordelingen til de forskellige Former i Landbruget, er det, at den stærkeste Nedgang har fundet Sted for de smaa Brug og den svageste for de store.

Jeg tør ikke sige, at det Resultat, der her foreligger fra Landøkonomisk Driftsbureau, kan generaliseres, men jeg siger, at det synes at vise en Tendens, og skulde det forme sig saadan, at det høje Folketing skulde have den endelige Afgørelse af denne Sag, maatte det være rimeligt, at vi, forinden denne Afgørelse træffes, havde Tid til paa grundig Vis at gennemarbejde hele dette Materiale for at se, om den Udvikling, der her synes at være en Tendens til, virkelig er rigtig. Og hvis den er rigtig, kan vel ingen være i Tvivl om, at da bør der ske en Ændring. Det bør der saa meget mere, som det jo er aabenbart for enhver, at netop i den Periode, der her er Tale om, har den Prisforskydning, der er sket navnlig paa Kornets Omraade, medført, at de store Gaarde, som har faaet en mindre Nedsækning paa Svineproduktionens Omraade, samtidig har faaet langt gunstigere Vilkaar for Kornproduktionen, og da det i hvert Tilfælde vilde være urimeligt at opretholde begge disse Fordele for det store Landbrug, understreger jeg igen kraftigst muligt, at kan Landbrugsorganisationerne ikke selv træffe denne Overenskomst — hvad jeg i og for sig vilde ønske —, men Ordningen skal endeligt afgøres her paa Christiansborg, da vil jeg bede den højtærede Landbrugsminister drage Omsorg for, at vi faar Materialet saa tidligt som muligt, for at alle disse Forhold kan faa den grundigst mulige Undersøgelse.

Jeg kunde nævne i samme Forbindelse, at da Professor O. H. Larsen i Aftes i Radioen offentliggjorde sine Resultater af den foreløbige Undersøgelse, var Hovedresultatet det — hvad man ogsaa kunde vente —, at Udviklingen gennem det vanskelige Aar med den ringe Høst havde været strengere over for det mindre end over for det store Landbrug, fordi det mindre Landbrug skal købe meget, og Hovedresultatet blev, at Forrentningsprocenten inden for det mindre Landbrug i dette Aar var gaaet ned til 1, medens den for Herregaardene var 2½. Der er ingen